31996E0184

7.3.1996 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L 58/1

ÜHINE SEISUKOHT, 26. veebruar 1996, mille nõukogu on Euroopa Liidu lepingu artikli J.2 alusel määratlenud relvaekspordi kohta endisesse Jugoslaaviasse

(96/184/ÜVJP)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit J.2,

võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu poolt 22. novembril 1995 vastu võetud resolutsiooni nr 1021

ning arvestades, et:

Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid otsustasid 5. juulil 1991 kehtestada kogu Jugoslaavia suhtes relvastuse ja sõjavarustuse embargo,

ON MÄÄRATLENUD JÄRGMISE ÜHISE SEISUKOHA:

1. Selleks et tagada endise Jugoslaavia piirkonnas elavatele inimestele rahu ja stabiilsus ning eelkõige arvestades vajadust tagada Bosniasse ja Hertsegoviinasse ning Horvaatiasse paigutatud rahvusvaheliste vägede ja tsiviiltöötajate ohutus rahuleppe rakendamise ajal, on Euroopa Liit seisukohal, et ka pärast ÜRO relvaembargo tühistamist endise Jugoslaavia riikide suhtes vastavalt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonile nr 1021 peavad ekspordiriigid üles näitama vaoshoitust.

2. Seetõttu otsustab Euroopa Liidu Nõukogu, et:

   i) rakendusvägede (IFOR) ja ÜRO Ida-Slavoonia üleminekuadministratsiooni (UNTAES) kohaloleku ajaks, samuti muude operatsioonide, sh rahvusvahelise politseijõudude üksuse (IPTF) tegutsemise ajaks jäetakse EL relva-, laskemoona- ja sõjavarustusembargo [1] Bosnia ja Hertsegoviina, Horvaatia ning Jugoslaavia Liitvabariigi suhtes jõusse.

   Selle embargo alla ei kuulu demineerimistegevuseks vajalike seadmete vedu. Liikmesriigid teatavad sellistest vedudest nõukogule;

   ii) kui ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonist 1021 [2] ei tulene teisiti, vaadatakse iga taotlus ekspordilitsentsi saamiseks Sloveeniasse ja endisesse Jugoslaavia Makedoonia Vabariiki eraldi läbi.

   Käesolev säte on vastu võetud, lähtudes eeldusest, et liikmesriigid ilmutavad oma relvaekspordipoliitikas Sloveenia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi suhtes vaoshoitust, võttes aluseks Euroopa Ülemkogu 28. ja 29. juuni 1991. aasta Luxembourgi istungi ning 26. ja 27. juuni 1992. aasta Lissaboni istungi otsustes sisalduvad ühiskriteeriumid relvaekspordi kohta. Samuti võtavad nad arvesse Euroopa Liidu poliitika eesmärke kõnealuses piirkonnas, mille peamiseks sihiks on rahu ja stabiilsuse saavutamine selles regioonis, sealhulgas vajadust relvastuskontrolli ja relvastuse piiramise järele võimalikult madala tasemeni ning usaldust suurendavaid meetmeid;

(1) Eespool nimetatud embargo hõlmab 8. ja 9. juuli 1991. aasta EÜ embargonimekirjas loetletud taparelvi ja nende laskemoona, relvaplatvorme, muid platvorme ja lisavarustust. Samuti hõlmab embargo sõjatehnika varuosi, remonti ja vedu ning enne embargo jõustumist sõlmitud lepinguid.

(2) ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1021 lõige 1 sätestab, et raskerelvade (vastavalt rahukokkuleppes esitatud määratlusele), nende laskemoona, miinide ning sõjalennukite ja -helikopterite vedu on jätkuvalt keelatud kõigi endiste Jugoslaavia vabariikide suhtes veel teise 90-päevase ajavahemiku jooksul pärast peasekretäri aruande esitamist rahukokkuleppe ametliku allakirjutamise kohta ning kuni lisas 1b osutatud relvastuskontrolli kokkuleppe jõustumiseni. Pärast peasekretäri aruande esitamist lisa 1b rakendamise kohta (piirkondliku stabiliseerimise kokkulepe) vastavalt poolte kokkuleppele, lõpetatakse kõik ÜRO relvaembargo sätted, kui Julgeolekunõukogu ei otsusta teisiti.

iii) Euroopa Liit püüab veenda teisi riike võtma omaks samasugust vaoshoituspoliitikat.

3. Käesolev ühine seisukoht vaadatakse uuesti läbi enne IFORi ja UNTAESi tegevuse lõppu.

4. Käesolev ühine seisukoht jõustub 13. märtsil 1996.

5. Käesolev ühine seisukoht avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Brüssel, 26. veebruar 1996

Nõukogu nimel

eesistuja

S. AGNELLI